

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy-Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., ½ évre 6 kor., ¼ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
SZEKES FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér I.
Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

A keresztény szociálista zászló.

A különböző szellemi áramlatok között, melyek a hadak útját járják, hogy világot foglaljanak, diadalmasan lobog a keresztény szociálisták zászlaja.

A hadak útjára indult, hogy az eszméknek katonákat toborozzon. Nem világharc dul most, hanem világverseny. Haladás, győzködés, küzdelem, törtetés. Nem rajta a jelszó, hanem előre. Győzni nem elég, meggyőzni kell most. Nem vért hullatunk a csatákban, — a vér drága; verítéssel locsoljuk az élet talaját. A kard, az ágyú porlódik a lomtárban, a harctereteket, a sirokat, melyek felett diadalmaskodott az élet, s amelyekből a nemzeti nagyság, dicsőség, szabadság virradt fel kegyelettel járjuk — de a harsonák egyre azt zúgják: előre!

Most más harctereken állunk. Esmékért, elvekért világnézetek kialakításáért, az igazság diadaláért folyik a csata. Ide is katonák kellenek. Emberek, kik helyt állanak, kiket el nem sodornak a hamis, dagályos áradatok, melyek végigvágattak a világon. Ki az erő, igazság, a meggyőződés páncélját ölti magára, az a győzelem.

Most a győzelem szelleme nem a kardcsattanások, pallascsapások között jár, nem a vértócsák felett lebeg, hanem összetört, összetépett eszmék, elvek, elrongyolódott világnézetek foszlányai felett tüzi ki a diadalok lobogóját.

Esmékért harcolunk. Meggyőződés, erő, hit, remény, bizalom, áldozat, igazság, tűz és lélek a mi pallasunk. Tűz, lélek és erő van bennünk, de kell-e egyéb, ha győzni akarunk?

Csak a gyávaság, gyalázat, bitangság, hazugság, szennyes érdekek az ellenfeleink. S féljünk-e a küzdelemtől?

Meghátráljunk az ellenfelek elől, hogy utat nyissunk garázda előnyomulásra? Sirba bujjunk, sirt vájjunk, hogy az árok legyen az ellenfélnek, melyben lábát megvetheti? Legyűrjön bepnük a halál, hogy csontjainkkal rakjuk ki az utat, melyen diadalmenetet tart a romlás?

Féljünk a harctól, mert csalókan azt hisszük, hogy ott a halál árnyékában járunk? A harcban a halál csak árkokat szánt, melyekbe az élet alapjait lehet rakni. Hogy félnének a tőle mikor csak harc által menthetjük meg az életet!

Tehát jelszó az élet.

Nem rongyos, hitvány, nyomorult, hanem erőteljes, öntudatos, határozott.

Az alá a zászló alá állunk, hol az élet szelleme lebeg. Mit akartok itt a szociáldemokráciával? Olyan védvárat emelni, melyet öns érdek, kajánság, kapzsiság, gyűlölet támogat? Ezek olyan alapoknak bizonyultak, melyek alátemetik az épületet?

Hol az a zászló, mely az élet forrásaihoz vezet?

Megmaradjunk-e a zászló alatt, mely a sir-

ból emelkedett ki s a győzedelmes isten-ember lengeti az enyészet, a sir, a halál felett. Az örök igazság a feltámadott Krisztus zászlaja alatt megmaradjunk-e?

Maradjunk meg. Ez meggyőzte a sirt, a halált, az enyészetet. Meggyőzte a világot.

Diadalmasan vonult át két ezredéven. Nyomában áldás, béke, boldogulás járt. Nincs ok reá, hogy elpártoljunk tőle.

Lengjen hát szabadon, biztatón, dicsőségesen, diadalmasan!

Rokonszenvedésénél, horderejénél, s a jövőre való kihatásánál fogva egyaránt nagyjelentőségű ünnepség folyt le az ősi Alba falai között. A múlt vasárnap a keresztényszociális munkás egyesület zászlót emelt karjába. Ez a zászló pedig ama nagy küzdelmek előcsatáira vezet, melyek lezajlása után az erejében föléledt, megújult társadalom az igazságos emberszerzetet örök törvényei szerint fog berendezkedni.

Mintha az isteni hatalom különös végzését látnók ama biztató jelenségben, hogy a keresztényszociális zászló épen akkor lobog fel diadalmasan Székesfehérváron, midőn az őrjöngő szociáldemokrácia kudarccal végződő erőszakoskodása után új küzdőtereket adott fel s hagyott hátra, igazabb, életre valóbb törekvések, a keresztényszociális eszmék zászlósa számára.

Hiszünk, hogy a fejlethetelen, kedves ünnepség mely nyomokat hagyott szociális tekintetben mélyen alantjáró városunk közéletében. Érezzük, hogy ez a zászlószentelés sok szociális munkának lesz indító mozzanata.

Társadalmunk különböző rétegeiben felébred a szociális érzék s annak nyomán megindul az alkotó munka. Az alkotó munkát béke, haladás, megelégedés, boldogulás, istenáldás kíséri.

Az ünnep előhírnökéként nemzetiszínű plakátok adták tudat a városnak az ünnepet, mely iránt szokatlan érdeklődést mutatott a közönség. A zászlószentelés napján, vasárnap, már a kora reggeli órákban meglátszott az utcákon az élénkség, az érdeklődés, mely a zászlószentelés iránt városszerte megnyilvánult.

A néptömeg különösen a Szent István terem előtt hullámzott, hova egymásután robogtak a kocsi, bájos koszorúsányokkal, mosolygó vőfélyekkel.

Belül a terem régen nem látott, kedves képét öltött. Itt gyülekeztek a koszorús lányok, vőfélyek, dalárdák s a munkásegylet lelkes tagjai.

A zászlóanyának gróf Zichy Livianak fogadtatására két hosszú sorba álltak a koszorúsányok. Az egész képi impozáns látványt nyújtott.

A zászlóanya 11 órákban lépett a terembe dörgő éljenzés között s a bájos sorfalak között ellépe, Posits Mihály kanonok, ker. szoc. munkásegylet elnökének kíséretében az emelvényen foglalt helyet.

A fenkölt szellemű, áldozatos lelkű zászlóanya üdvözlésére a Felsővárosi dalkör énekelt üdvözlő dalt. Posits Mihály kanonok üdvözölte lelkes szavakban s egyszersmind rámutatott azokra az irányelvekre, melyek győzelméért a küzdelem megindul az új zászló alatt.

A zászló meghatva mondott köszönetet s kijelentette, hogy a juttatott tisztet nagy örömmel tölti be.

Erre a Polgári Dalkör, mely vezette a Szózatot és a menet megindult. A rezesbanda rázendítette a Rákóczi indulót s ennek hangjai mellett vonult fel a díszes csapat a főtemplomba.

A menetet különösen impozáns tette a nyoszolyók és vőfélyek sorfala. A polgárlányok kezében néhány szál virág, fején fehér koszoru, a vőfélyek rozmarinszalakat tartottak kezökben. Mennyire kedves jelenség volt ez! A rozmarin nem szezonvirág, hanem a magyar nép lelkéből sarjadzott!

A zászlóanya gyönyörű ajándékát, az aranyhimzéses zászlószalagot, három koszorus lány vitte.

Az ut a főtemplomig a kíváncsiak sorfala között vezetett, a kik hasonló festői látványban már régen gyönyörködtek.

Az ünnepség legmegragadóbb része a templomban folyt le, hol ez alkalommal 11 órák a főpásztor mondott misét. A mise alatt a Polgári Dalkör énekelt néhány szép éneket, majd a dalkör derék karmestere, Kecskés Elek énekelt szót az ő gyönyörűen csengő tenorhangján, a templomot zsufolásig megtöltő közönség nagy áhítattal.

A zászlóanya a számára elkészített imaszalmolyon hallgatta végig a misét a szentélyben.

Mise után a zászló megáldása következett, ezt megelőzőleg azonban a megyéspüspök a következő magasan szárnyaló, de a szívek mélyére ható beszédet mondotta:

Kedves egyesületi társak!

Kedves hiveim!

A zászló szent jel. Jele a törekvésnek, küzdelemnek, de jele egyszersmind az összetartásnak, a testvériségnek is. A zászlóra, a jele ebben a kettős értelemben valóban szükségünk van, mert törekvő, veszem ki magam, nem veszek ki senkit, mert az Irás mondja: „A ki nem dolgozik, az ne is egyék.” Bármily polcon áll valaki, bármily hivatalt visel. bármily méltóság öveze, értékes élete csak akkor van, ha igazán a munka emeli őt, ha a munkát érvényesíti saját magának és környezetének üdvére. Összetartásra, testvériségre is szükségünk van, mert egy ember, mint az ujjam: elhajlik, lelohad a nagy feladatok terhe alatt. Hatalmas kar kell oda. Seregek kellenek és a seregek elé való a zászló,

Mai lapunk 4 oldal.

ott suhogton, ott kell kigöngyöltetni, hogy irányt mutasson és biztatást hirdessen. Mikor pedig mi mindnyájan itt e zászló alatt kezét fogunk, nagy és mély-séges meggyőződésre van szükségünk — meggyőződésre arról, hogy Magyarországon a munka becsületét kell kivívni és a munkának, mint a boldogulás feltételének kell az alapjait mélyrehatóan megvetni és hogy ezt nem lehet másképp, mint művelt, életrevaló, korát megértő, a színvonal magaslátán álló munkásság által. Mély meggyőződés kell arról, hogy nem a nagyszájú és nagyképekű ember esik latba, hanem az, akinek észre megérti a világot s keze az eszén keresztül fogja meg a dolgot; akiben rátermettség van kézben, iparban, aki becsületes szívben és érzésben s aki azt mondja: nem kegyelmet kérek, hanem jogot — a tisztességes munka érvényesülését.

Kedves barátaim, megtek teremtsek meg a munka becsületét! Tudják, mi a munka becsülete? — Nem a szép szó, hanem a becsületes munkás.

Becsületes munkásokat adjatok nekünk! Ha ilyen emberekből való szereg áll e zászló alatt, nem kételkedem, hogy talán romokon, keserves tapasztalatokon keresztül is, — de győzelemre viszi ügyét.

De becsületes munkás: ez nagy szó. Mert a mai világban, ahol a szép szó vezet, ahol az embereket tényleg osztályharcra s testvérgyűlöletre akarják nevelni, igazán, nagy a veszedelem, hogy tönkreteszik a munka és a munkás becsületét. A munkások gondolatait megmérgezik ígéretésekkel, melyeket senki sem tud bevéltani, a józanságot elkeresztelik keserű osztályharcra, amely osztályharc öngyilkossága a nemzetnek és a munkásságnak; sárral kenik be az oltárt, papot, királyt, pápát; pelyhes állu gyerekek, zöld arcu

emberek azt gondolják, hogy ők vannak hivatva az emberek vezetésére, a világ megfejlesztésére: ilyen időben nagy veszedelem fenyegeti a munka becsületét és a becsületes munkást.

De ti, kedves testvéreim, kik e zászlót ide hoztátok, kik e zászló első megnyegzői menetét az Ur oltára felé irányítottátok, ti másképp gondolkodtok. — Én is azt hirdetem mindig, hogy nem szabad leszorítani a munkást, hiszen ő csinálja a világot, ő az egyik lendítő kereke ennek az isteni gépezetnek; azt hirdetem, hogy legyen emberhez méltó élete, legyen elég szabad ideje, hogy nemesebb igényeit kiélégíthesse, de — és ezt hangsúlyozom és mikor erről szólok, a mozgató ideget érintem — ha valamikor, valahol becsületes munkát igényeltek, ha valamikor becsületes munkást kerestek, ha boldoguló nemzet jelent meg valahol a föld színén: mi volt e munkának titka, mi volt a nemzeti erő biztosítéka, győzelmének záloga? — Az erkölcs.

Erkölcsei alapokat adjatok nekünk! Ne szedjétek szét mindent, a mi nagy és szent; ne tépjétek le koszorúitokat, hogy lábbal tapossátok, ne rontsátok meg ifjuságotokat: emberek, ha ezt teszitek megőrültétek. — Ne mondjátok, hogy komisz a világ, hát én is az leszek: ez a végveszedelem hörgése.

Tudjátok hát, mi kell? Bízalom, kitartás, lelkesülés, józanság, tiszta szív, ragaszkodás hithöz, egyházhöz, királyhoz, hazához, oltárhoz: ezek a ti boldogulástok alapkövei. Semmiféle fickó agyreméiert, ezeket megbontani ne hagyjátok.

És ha erő, kitartás, becsület, vigasz kell, hol merítsétek azt? Merítsétek onnét, ahová e zászlót hoztátok: a hitből vallásból és merítsétek a tiszta öntudatból. — Legyen különbség a népbolonditók és a

keresztény munkások között! És ne csak a zászlóban, de az életben!

Ha keresztény szociálisták vagyunk, akkor mindenekelőtt keresztények vagyunk. Mert ha a fának virága és gyümölcse van, bizonyára azért van, mert gyökeret bocsajtott a földre; a ti erőtök a hit-gyökereiből ered, a ti nemességtek forrása az oltár szent kövén lakad.

Váltátok tehát ettől a kereszténységtől!

Ez legyen a különbség köztetek és amazok közt. Azt akarom, hogy a keresztényszociálisták járjanak sz. misére, zászló alatt menjenek a szent áldozáshoz és a program mellé mutassák életükben az evangélium világosságát, akkor emberek s férfiak leszünk, nem névre, de tetterőre, — férfiak, kiknek ereje lelkük nemessége s lelkesülésük az ő áldozatos szeretetük.

Kérlek titeket, legyetek ezeknek a gondolatoknak apostolai s akkor ez a jel a győzelem jele, a törekvő, szociális, világot boldogító irányzatnak győzelmi jele lesz; akkor ez a nemzeti zászló szárny lesz, a ti lelkesülétek szárnya, mely nem a sárban vergődik, de napsugárba vágyódik és Istenhez találja el az utat; akkor ez a zászló vitorla lesz: duzzadó vitorlája boldogulásunk sajkájának.

Velünk az Isten, velünk az ész, a szív, velünk a becsület: ne féljétek győzni fogunk!!

Kérlek benneteket, ne hozzátok gyálázatot erre a zászlóra, hanem amint most kezét fogtok alatta, úgy fogjátok kezét ennek az irányzatnak tetté, boldogulásá való változtatásában.

A főszebes régiókban szárnyaló beszéd után megállította a püspök a zászlót s a zászlóanya felkötötte rá a szalagot.

A felszentelési aktus után kezdetét vette a szögbeverés. Az első szöveget a felszentelő püspök

Bátyám ládái.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Tíz éve nem láttam már a bátyámat. Orvosi diplomájával Amerikába ment és nem értett bennünket se hogylétéről, se lakásáról sem. Mikor eltávozott fél esztendőig leveleztünk, s hivatuk haza a bátyámmal együtt. Fél év múlva azonban, a levelek elmaradtak, a mi leveleinkre válasz nem jött soha. Azt sem tudtuk, hogy él-e vagy porrá lett idegen földben?!

Tegnap váratlanul meglepett. Délután három óra tájban belépett hozzám egy csinosan öltözött férfi. Alig ismertem meg angolos bajuszáról és szakáláról. Tíz év óta nem láttam s mégis olyan legmatikus volt, hogy mikor szobámba lépett, így szólt:

— Szervusz öcsém! Van-e hely két csomagom számára s tudnál-e egy különszobát adni az én rendelkezésemre?

Aztán feleletet sem várt, végigsétált garzon lakásom három szobáján. Alig tértem magamhoz a meglepetésemből, ő már a harmadik szobából jött vissza s kiszólt az emberkének, hogy behozhatják a csomagokat. Mikor már belakoltatta ládát, visszajött hozzám s tíz dollárt tett le az asztalra.

— A lakást előre fizetem, egy óra múlva visszajövök.

Valamit hebegtem utána, de a következő pillanatban már eltűnt. Gondolkodni kezdtem magamban, hogy ébren vagyok-e vagy csak az álom játszik velem.

Meggyőztem magamat lassanként, hogy tény és valóság volt ami velem történt, s átmentem a lefoglalt szobába, hol az ablak mellett

egymásra rakott két zöld bőrönd állott, különös alaku lakatokkal lezárva.

Fogalmam sem volt, hogy mi lehet bennök, s hiába törtem a fejemet, semmi okos dolog sem jutott az eszembe. Visszamentem dolgozó szobámba, leültem íróasztalom mellé s felkötve támaszkodva iparkodtam magammal elhitetni, hogy ez az ember tényleg az én bátyám.

Annnyira belemerültem gondolataimba, hogy bele fájtult a fejem. Kinyitottam az utcára néző ablakot s lebamultam a járókelőkre. Egy ismerős hölgyt kíséreltem el zemeimmel a legközelebbi sarokig, amikor észrevettem, hogy szemközti jön velem az én bátyám, nyolc-tíz csomaggal a hóna alatt, s köszönés nélkül megáll beszélgetni velem.

Csodálkoztam rajta, vajjon honnan ismeri ezt a nőt, mikor ma jött Amerikából? Amint így gondolkodtam, észreveszem, hogy a nő elutasító mozdulat s szigorú pillantás kíséretében indulni akar tovább. Bátyám elébe állt s hevesen gesztikulálva mutatott lakásom felé. A nép az utcasarkon gyülekezni kezdett. Körülállták bátyámat, s a hölgyet. Rendőr is akadt csakhamar, s keresztültörve a gyűlévész barrikádon, beszélgetni kezdett a két vitalkozóval.

Bátyám — úgy látszott — megütközött a rendőr megjelenésén, mert hátat fordított neki, kezét nyújtotta a hölgynek, de midőn az ezt elutasította, lemondó mozdulatot tett s otthagya őket a faképnél.

Amíg csak házunk kapujához nem ért, folyton beszélt magában, hevesen gesztikulált s fejét csóválta, amiből, gondoltam, hogy kellemtelensége lehetett.

Pár perc múlva belépett szobámba.

— Ez hallatlan szemtelenség. Ez Magyarország fővárosa? Ez Budapest? Es ti még művelt embereknek tartjátok magokat? Na ez

rettenetes. Ilyesmért nálunk felkötnék az embert. Aztán az a sok öcsésélet. Itt senkinek sincs dolga. Itt ráér minden ember foglalkozni a mássikkal! Aztán csodálkoznak, hogy nem tudnak megélni.

Brumm! Brumm! Csapkodta maga után az ajtókat és sietve ment az általa lefoglalt szobába, úgy, hogy azt senki kérdezhettem meg tőle, mi bántja tulajdonképen, mert a dicséretet, melyet a fővárosra és lakóira szőrt néhány másodperc alatt darálta le, mialatt átment szobámon.

Úgy látszott azonban, hogy ez a düh csak pillanatnyi felháborodás volt, mert néhány perc múlva ismét hozzám jött, s mintha kicsérlették volna, így szólt:

— Hát meg sem nézed a holmimat?

— Dehogyan nem, hanem mindenekelőtt azt szeretném tudni, hogy te vagy-e az én bátyám, vagy sem.

— Hát micsoda kérdés ez: „bátyád vagyok-e, nem vagyok-e bátyád?” Nem látod, hogy az vagyok? Hja, nem csoda. Persze te is szőke vagy! Persze, persze! A szőlők mind ilyenek. Nem hiszik el önmagunknak, amit tudnak. Na, majd változtatok rajtad.

— Mi az? Hogyan mondtad? Változtatsz én rajtam? Hja, persze. Hiszen te még nem tudod. Majd megtanulod, még nálad leszek. Na gyere, léfogass meg.

Amennyire csodálkoztam azon, hogy ő a saját szobámba hi látogatába, annyira meglepett s olhította velem az ott történt változás, hogy tulajdonképen nem is az én szobámban vagyok.

(Folyt. köv.)

verte a zászlóba. Jelmondatát körülbelül ez volt: Ez a zászló annak a győzelmet jelentse, ki mondotta: „Bizzatok bennem, én meggyőztem a világot.” Azután a zászlóanyá, Zichy Livia grófnő, majd Posits Mihály, Klauz György kanonokok, Saára Gyula dr. országgy. képviselő verték szögget a zászlóba.

12 óra volt már, midőn a nagy tömeg kilvonult a templomból s a már felszentelt zászlót bámuló közönség előtt vig zeneszóval diadalmenetben körülhordozta a város utcáin. A menet a Szent István, Petőfi, Kossuth utcákon és Városházterem át visszavitte a Szent István-Terembe.

A szent István teremben folytatódott a szögbeverés. Megható epizódja volt a szögbeverési aktnak, midőn egy német ajku munkás könnyező szemekkel jelentette ki, hogy ő a szociáldemokrata táborhoz tartozott, de szíve, lelke, ide a Máriás zászló alá vonzotta.

Délután a vig kedvű publikum, ismét a szent István tereben gyülekezett, hol zeneszó mellett kellemesen szórakozott.

Öröm volt látni a mi kedves, lelkes ker. szociálista gárdánkat, a gondtöltő óreákon elsimult a rádó, lelkes örömmel szemlélte zászlóját, mely az életharcban eltörődött embert jobb jövővel kecsegteti. Kedves meglepetésként a Felsővárosi Kath. Dalkör is adott elő néhány éneket pompás készültséggel, nagy hatást váltva ki a hallgatóságból.

A gyönyörű nemzeti színtű selyem zászló, melynél szebbet Székesfehérvár még nem látott, közszemlére volt kitéve. Egyik oldalán szűz Máriának, a magyarok Nagyasszonyának képe mosolyog, a másik oldalán a munka patronusának, szent Józsefnek jóságos képe látható. Szalagján a ker. szociálista alapfoglatot ragyog: „Szent a munka Krisztus szellemében.”

Este 8 órakor megkezdődött a táncmulatság, mely kiválóan kirivradig tartott. Jó kedvben persze nem volt hiány.

UJDONSÁGOK.

Gyilkosság véletlenségéből.

Száz és száz esetet közölnek a lapok a fegyverrel való vigyázatlanság véres áldozatairól s mintha az emberek csak a maguk kárán akarnának tanulni, napról-napra halljuk a borzalmasnál borzalmasabb esetek ismétlődéseit.

Tegnap este újra egy oly eset kavarta fel városunk csöndjét, a melyből mindenki okulhat, a ki fegyvert vesz a kezébe s a mely eset ismételen bizonyosság arra, hogy a legparányibb okoknak gyakran a legszörnyűbb következményeik vannak. Maga az eset a következőleg folyt le. A Simor-tér, a mely régi nevén mint Buzapiac, jelenlegi helyzetében pedig dinnycpiac szerepel, tegnap este 7 óra felé kezdett csendes lenni. A sötétség terjengette leplét s az emberek, egyik a másik után szalinkozott otthonába. A zsidótemplom ünnepi ajtatoskodói is házatértek s csak a gyümölcsárusok beszélgettek még egymással. Egyszerre egy fiatalember jelent meg közöttük: Hara József hentessegéd, a ki egy revolvért tartott a kezében. Hogy töltés is lehet benne, arra gondolni esze ágában sem volt. A revolvért édesanyjától, özv. Hara Józsefné, Szent István-utcai lakostól hozta el, a ki viszont egy lakójától, Nagy József pincértől foglalta le, mert az a lakáspénzt

még mindig nem fizette ki. Hara meg akarta becsülni a revolver értékét és a piacon többektől kérdezősködött a fegyver értéke felől. Többen a kezükbe vették, de egyiknek sem volt annyi sütni valója, hogy annak töltött, vagy nem töltött volta iránt érdeklődjék. Özv. János Józsefné gyümölcsárus kofaasszony, a ki a Héjji-féle mészárszék előtt szokott árulni, szintén nézegette a fegyvert. Majd odajött Virág József gyümölcsárus is és szintén latba vetette szakértői véleményét. Jábórné kezében forgatta a veszedelmes szerszámot s ő maga is tréfálva ráfogta Virágra, hogy vigyázzon, mert agyonlövi. Virág méltatlankodva figyelmeztette a vigyázatra s aztán ő maga vette kezébe a fegyvert.

— Pénzt vagy életet! — szölt ő is tréfálva, Jábórnéra fogva a fegyvert.

Abban a pillanatban a revolver óriási dörrenéssel elsült s Jábórné egy éles sikoltással összerogyott. Pár percig vergődött még, aztán hangtalanul kilehelte a lelkét. A tizenegy milliméteres revolver löveg hátul a balfüle mögött a koponyájába hatolt, széttroncsolta az agyvelőt, az úgynevezett nyultagyat, a melynek parányi megsejtése is tudvalevőleg halálos következménnyel jár. Virág József, mint a szobor, szinte megkövülve nézte a buta véletlen szörnyű következményét. Aztán a közelben posztoló rendőrrel a városházára ment, hogy szörnyű esetéről ő maga tegyen jelentést a hatóságának. Kecán Liviusz dr., ki a Simor-utcában lakik, csakhamar odaérkezett, de már csak a beállott halált konstatálhatta.

A halottat letakarták gyékénnyel. Azalatt a kíváncsiak százai lepték el a teret, a szörnyű esetről beszélgetve. A vizsgálóbíró várta, mivel a halat elszállítására csak a vizsgálóbíró megérkezése, illetőleg a tény konstatálása, a helyszíni szemle felvétele után lehetséges. Sárkány Ferenc vizsgálóbíró azonban szabadságon van, helyettese Mórot van elfoglalva, Sipos Sándor bíró pedig, a ki a helyettes helyettesítendő, a szállóhegyen volt kinn. Így aztán 10 óra is elmúlt, mire a hullát a régi városi kórház hullaházába elszállították. A hatalmas, kövér természetű asszony, igazi kofatypus, erős fekete szemöldökkel, nyugodt arccal pihen az öngyilkosok és meggyilkoltak közös koporsójában. A halálküzdelemnek egyetlen vonása sem látszik rajta, hiszen ugyszólván pillanatnyi szenvedés nélkül hagyta el a földi életet, hogy Örök Birája, az Uristen színe előtt megjelenjék.

Virág Józsefet, a ki kilenc gyermeknek atyja s a kinél a szándékoszág teljesen kizártnak mondható, az ügyészség, tekintettel családtagjai kötelességeire, szabadlábra helyezte. A szerencsétlen embert az elmúlt órák izgalmai szinte évekké öregítették meg. Özv. János Józsefné halálát egy katonasorban levő fia gyászolja. A hullá felboncolását az ügyészség elrendelte.

— Erzsébet királyné emlékezete. A napsugaras, mégis szomorú őszelő, ahányszor beköszönt hozzánk, egy véres tragédia képét ujtja föl a magyar nemzet elcsigázott, meggyötört lelkében. Ugy-e tudjátok, érzitek, hogy a királyasszonyról beszélünk, a gyász királyasszonyáról, akit gyilkos kez

abba a hideg bécsi kriptába juttatott? Hideg krypta, messze is van, de odáig is eljut a mi áldó imádságunk. Onnan is ideérzük az ő halhatatlan szeretetét, amely melegséget áraszt a mi gyötörödsünk eszékájába; és érezzük, hogy irásunkat csi-títhatjuk, hiszen: „a szeretet erősebb a koporsónál.”

A székesegyházban délelőtt 9 órakor gyászmisét mutattak be a boldogult királyné lelke üdvéért. A gyászoló közönség sorában ott láttuk a polgári és katonai hatóságok képviselőit is.

— Egyházmegyei hír. Apponyi Albert gróf vallás- és közoktatásügy miniszter Robl János eddigi adminisztrátort a budakalázi plebániára a megyéspüspöknél bemutatná. Az ott épült új és díszes templomot vasárnap, e hó 15-én dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök fogja ünnepélyesen felszentelni. Belágyi József, a nyugalmazott budakalázi plebános Szekszárdra költözött.

A megyéspüspök ma szentelte fel házi kápolnájában Polygóni Imre, budapesti egyetemen végzett papnövédekét szubdiakonussá. A fiatal törekvő levita, minthogy egyházi funkciót nem végezhet, 1 évi külföldi tanulmányutra megy.

— Eljegyzés. Kíritsits Bódog ipt. jegyző, az „Ipar” szerkesztője eljegyzte Preisz Károly műkertész szép és kedves leányát, Etelkát.

— Nyugalomba vonult. Szabadbattyán érdemes jegyzője, Walper József, felszázados működés után nyugalomba vonul. Távozását bizonyára sajnálattal veszi tudomásul közsege, a mely Walperben vezetőjét, gondviselőjét veszíti; részünkről kívánjuk, hogy utódja szintén oly nemes, buzgó embere legyen a község ügyeinek, aminő Walper volt. — A főszolgabíró Galy János iszkaszentgyörgyi segédjegyzőre bizta Walper József helyettesítését.

— Kinevezés. A városi igazoló választmány elnökévé Széchenyi Viktor gróf főispán Havrianc József polgármester előterjesztésére Dieballa György v. b. tagot nevezte ki.

— Deputáció járt f. hó 5-én Darányinál a váli völgy vízenek lecsapolása ügyében Vái, Kajászószentpéter és Baracska községek megbízásából. A küldöttséget, mely a községek jegyzői, bíróiból és több érdekelből állott. Csontos Andor ker. képviselő vezette. A minster a termény keretén belül mindent megígért. A küldöttség mintegy 30 tagból állott.

— A csemetke csipke tanfolyamára még mindig lehet jelentkezni Knazovitzky Béla üzletében.

— A városház gyengéi. Hogy a mi városunk viszonyai nem tartoznak a világ első városházának viszonyai közé, azt, úgy hisszük, felesleges megismertetni. Ep azért állandó szokás nálunk a városház ügyeit pöcögetni. Legutóbb Holly Géza dr. v. biz. tag tette erélyes és kemény hangon szót, hogy Molnár Lajos, pénzügyi tanácsos a pénztár kulcsát nem maga vitte be, hanem más által küldötte be, a kit az esetleges hiányokért felelősségre vonni sem lehet. Mi nem szöltünk hozzá a dologhoz. Holly Géza dr. ezért legutóbb megrögtta a Fejermegyei Naplót és a Székesfehérvári Hírlapot és felelősenységnek óhajja bítudni, hogy mi mindeddig érintetlenül hagyjuk a városház ezen legujabb szenzációját. Hát bizony mi nem szöltünk róla. Miért? Egyszerűen azért, mert nem volt kedvünk hozzá. Mi ugyanis nem lelkesedünk túlságosan azért, hogy ha valaki valamit mond, az után gáncsmarschban utánaballagjunk. Már pedig valami illyesfélért érezzük, ha jó öreg lapírsunkkal együtt más után két-három taktussal később futjuk volna a tárogatót. Aztán nem szöltünk az ügyhöz azért sem, mert a közérdek szempontjából épen elégségesnek találjuk azt a támadást, a melyben Holly Géza dr. a kérdéses ügyet elbíráta. Mi tartjuk Holly dr. annyira súlyos egyéniségnek, a szavát annyira komolynak, hogy ebben az esetben ennek az ügynek a fontosságához képest maga is megvédte a köz érdekét. Mi megelégedtünk vele.

— **A fekete himlő.** Nem nálunk, hanem — hála Isten — Bécsben látotte fel fejét ez a veszedelmes rúm. A császárváros lakossága kétségbe van esve a rettenetes betegség hatása alatt. Az idegenek félve kerülnek az osztrák metropolist és Budapest fő- és székváros főorvosa, Magyarevits Álladen a napokban a legszélesebb körű intézkedést tette a rettenetes betegség utjának bevágására. Az iskolás gyermekeket eddig szokás szerint májusban oltották be, az idén már szeptemberben beoltják az összes 12 éven alul való gyermekeket. Sőt nemcsak a gyermekeket, hanem a felnőttek is alkalmasan védekezhetnek a rettenetes betegség ellen s a budapesti főorvos ajánlata szerint a felnőttek szintén nagyon bölcsen cselekednek, ha az újraoltás gyönyörűségeinek újra kiteszik magukat.

A budapesti főorvos a következő hivatalos jelentést adta ki:

A folyó évi június havában Ausztriában és Bécsben a valódi himlőt lehurcolták, a mely azóta még mindig újabb áldozatokat követel. Bár himlő fővárosunkban ez idő szerint még nincsen, mégis nem lehetetlen, hogy Béccsel szárazon és vízen fönnálló élelnek forgalmunk közvetítésével, hozzánk is behurcolják. Minthogy ezen betegség ellen védő-himlő-oltással sikeresen és több évre védekezni lehet, a fenyegető veszedelem ellen való védekezés már most sürős szükségé vált. Ez okból mindenki igen helyesen teszi, ha magát és családját tagjait himlő ellen beoltatja. A védhimlőoltás mentesítő hatása ugyanis hat-hét év alatt megszűnik, tehát a hat-hét évvel ezelőtt, vagy még régebben történt beoltás a himlő veszedelmétől senkit sem véd meg.

— **Ellenőrzési szemle.** A tartalékban levő öreg katonák örömeire megirtuk a múltkor, hogy a szokásos évi ellenőrzési szemle elmarad az idén is, miként az elmúlt két évben is elmaradt. A honvédelmi miniszterium értesítése szerint azért nem tartják meg az ellenőrzési szemléket, mert ez az öreg katonák zaklatásával jár és valószínű, hogy e nélkül sem szenved hiányt az ellenőrzés. Ha a kísérletezés bevállik, akkor az ellenőrzési szemlék örök időre elmaradnak.

— **Kutyák a vendéglőben.** Furcsa szokása némely kutyatulajdonosnak, hogy annyira hozzászoktak az ebeikhez, hogy nélkülök az életet elképzelni sem tudják. Bárhova menjenek, akár hivatalba, akár kaszinóba, akár vendéglőbe, a hűségese kutyuska folyton velük van, s természetesen nem hagyja az ajtón kívül azokat a kutyatulajdonosokat sem, amelyek mindenkinek kellemetlenek, csak neki nem. Különösen vendéglőkben határtalanul kellemetlen az ilyen állat. Első gondja ugyanis a gyomra lévén, nem elégzik meg a gazdája nyújtotta falatokkal, hanem végigjárja az összes vendégeket, s nedves orrával végignyalja a kezeiket, rája eregeti a fülösleges háziállatait és jaj annak, aki megfedelkezne arról, hogy — amint számította — nem ember társaságban van, hanem kutyatársaságba keveredett. Ha a kiflijét kutyatávolságba találja tartani, senki sem menti meg attól, hogy a hetedik vendégtől odaszármazott jöetvény kutyuska ki ne kapja a kezéből. Ez azonban mind semmi ahhoz, mikor a kutya kutyakerkőcs szerint összeszedve hol itt, hol ott a lehullott csontokat, az asztal vagy szék alá vonulva, kedélyesen roogatja. Illetőleg a feleslegest itt-ott elhagyogatja. Aki az ilyenre rálép, valóban örülhet, ha el nem csuszik rajta és ki nem ficamítja a lábát. A legnagyobb gyönyörűség azonban mégis az, ha az ilyen kutyákban felébredvén a vetélytársi hajlandóság és párviaskodásba kezdenek és nemes ambícióval igyekeznek egymást kirázni a börtükből. Hogy mindez nem a némiak nyelvén történik, az egészen természetes. A harc és háboru olyan veszedekett üvöltés és csaholás közt folyik le, hogy az egész vendéglői társaság bottal, csernyővel,

lábbal, székkel igyekszik a viaskodó feleket szétválasztani. Nohát az, ilyesmi nem járja. Az ember ember, a kutya meg kutya. Mindegyik való: gassa meg a maga társaságát. S az ember ne degradálja embertársait kutyakomániába. Egyéb-iránt az annyira természetes is, hogy rendőri szabályrendelet is van rá, amely büntetéssel sújtja, nem a kutyát, hanem a kutya gazdáját, aki nem iparkodik a társadalmi osztályok közt való különbséget respektálni. Az egyik belvárosi vendéglős, akinek helyisége az uri tisztaságról és rendről ismeretes, egyszerűen felkérte kutyás vendégeit, hogy vadász és egyéb kutyáikkal ne molesztálják a többi vendégeket. Persze egyik-másik kutya-tulajdonosnak nem tetszett az okosság. Pedig ha tudná, hogy az udvarias vendéglős mennyire a vendégek óhaja szerint cselekedett, maga is örülne, hogy más ilyen okosat gondolt helyette. Mi azonban a rendőrség figyelmét is felhívjuk erre az esetre. Tessék a megfelelő szabályrendeletnek még az ilyen esetben is érvényt szerezni. A rend és tapintat semmi esetre sem fog ártani.

— **Elhalasztott vásár.** A bicskei országos vásárt nem szeptember 17-ikén és 18-ikán, hanem egy héttel később, szeptember 24. és 25-ikén tartják meg.

— **Bioskop.** Az „Othon” kávéház mozgófényképeinek hétfőn kezdődő műsorából kiemeljük a következő szenzációs számokat: 1. I. ahol asszony az ur. (Mulattató.) 2. Spanyol bikaviadal. (Természet utáni felvétel.) 3. Hatásos védbeszéd. (Humoros.) 4. Párizsi betörők. (Szenzációs.) 5. Elcsérült nadrág. (Kacagató.) 6. Lehetetlen elválás. 7. Rózsakirályné. (Színes.) 8. Jézus születése. (szenzációt keltő nagy attrakció.) 9. Japán virágos kert. (Színes.)

— **Henteskés.** A Horváth-féle koresmában vasárnap este három víg legény, Takács András szeméthordó, Takács György mindenés és Töke András napszámos pompás murit csaptak. Csak az a kár, hogy a pálinka, majd a nagykés megromtotta s mulatságot. A legények összekaptak s összeveredtek. Ekkor jelent meg a színen a henteskés és Töke András kezűlegénc serényen forgolódtó jó cimboráinak nem kis veszedelmére. Szerencse, hogy nagyobb garázdaságot nem vitt végbe, de azért munkájának eredményeképen

— **Ellopott szekér.** Simon Dániel felszuti gazda udvarának kerítését megmászta az éjjel ismeretlen tolvajok. Szétszedték kocsiját s darabjait a kerítésen át kiadogatták. Ott kűm összerakták, aztán elvitték a fekete éjszakában. A tolvajokat keresik.

— **Gyújtogatás okozta** azt a tüzet, mely a múlt héten Pákozdon elhamvasztotta Keresztes József földműves házat. A 200 koronányi kár egy része a biztosítás révén megkerül.

— **Esik eső.** Mórton a minap jól megeredtek az ég csatornái; ez okozta, hogy Lencsésné asszony el akarván kerülni a sarat, a Vargáké lakása előtt ment el. A régóta hábruskodó szomszédok ezen összekaptak. Lencsésné valami lapattal fejbe vágta Vargát, Varga meg egy vasdarabbal lékelte meg a Lencsésné fejét. Hát csak így.

Malom-utca 5. számú ház kedvező feltételek mellett, szabadkézből eladó, ügynököt nem díjazok.

— **Mire visz a pálinka.** Csinsza József 20 esztendősi váli legény vasárnap este egy föl talált önteni a pálinkából, hogy hazamenet az utcán elesett, reggelig felhóltan ott hevert. Hazaszállították és otthon néhány óra múlva meghalt. Erre visz a pálinka.

ZENEISKOLA.

Van szerencsém az igen tisztelt szülők és az érdeklődők szíves tudomására hozni, hogy folyó évi szeptember hó 1-én Távirda-utca 21. sz. a. (saját ház)

Z-E-N-E-I-S-K-O-L-A-T

nyitok.

Zeneiskolámban úgy kezdők, mint haladók felvételnek egyelőre: hegedű, mély hegedű, gordonka és cimbalom tanfolyamra.

A tanítás hetenként 2-szer és 3-szor történik, mikor is minden növendék az általa választott hangszernek gyakorlati és a megfelelő elméleti oktatásában részesül. A növendékek tanítása minden tanszakon csoportonként történik. Egy-egy csoportban legfeljebb 4 növendék van, mely csoport egyenlő tehetségű és készülttségű növendékekből lesz összeállítva.

Az órarend akként lesz beosztva, hogy a városban levő összes tanintézetek növendékei a Zeneiskolát akadálytalanul látogathassák.

A tanítványok felvételét folyó évi augusztus hó 28-tól naponta d. u. 3—5-ig eszközölkö.

Tandij. Bármelyik hangszerre évi (10 hónap) 40, illetve 60 korona, mely összeg félvétenként, t. i. szeptember és február hó 1-én előre fizetendő, de havi részletekben is fizethető előre. Az oktatás a m. kir. országos Zeneakadémia tananyaga szerint történik.

Felnőttek részére külön esti tanfolyam! Magánórák külön megegyezés szerint!

Miután ezen új vállalkozásommal a m. t. közönség elé lépek, kérem ahhoz jóindulatu támogatásukat és bizalmukat, melyet közel másfél évtizedes helybeli működésem alatt élvezni szerencsém voltam.

Székesfehérvár, 1907. augusztus hó.

Maradtam kiváló tisztelettel

JÁMBOR ZSIGMOND
zenetanár.

3217 tan. 1907.

Árverési hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatóságának 1907. évi augusztus hó 26-ik napján kelt 229/12592 számú határozata folytán a város tulajdonát képező 100. sz. tjk. A. I. 4. sor 123/2 hrsz. és a 6686 sz. tjk. A. + 1. sor 123/3 hrsz. a. felvett Kossuth-utcai 560 □-ös házhely területnek az 1906. évi 347/19161. sz. a. kelt közgyűlési határozatnak fentartásával nyilvános árverés útján leendő eladása határozottan el, melynek megtartására 1907. évi szeptember hó 21-ik napjának délelőtti 10 óráját a városház tanácsstermébe tűzöm ki.

Kikiáltási ár 42874 korona.

Felhívatom az érdekeltek, hogy a fent kitézött helyen és időben megjelenve ajánlataikat tegyék meg.

Az árverés egyéb feltételei alulírott hivatalos helyiségében (városház 10. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Székesfehérvár, 1907. szeptember 7.

Polczer Péter,
gazd. tanácsos.

HEIN MARTON műhangszer-készítő

Székesfehérvár, Kossuth-utca 2. szám.

Ajánlja saját készítményű hangszereit és dusan felszerelt raktárát, u. m.:

Iskolai hegedűk . . . 6—8—10 kor. feljebb
Harmonikák . . . 3—5—10 " "
Fuvolák . . . 2—4—8 " "
Gramophonok . . . 50—70 " "

Hat évi jótállás! **Cimbalmok:** Hat évi jótállás!
Pedál nélkül . . . . . 60 kor. feljebb
Pedállal (salon cimbalom) 120 " "

Zongorák:

Mignon . . . . . 600 kor. feljebb
Pianon . . . . . 540 " "
Harmoniumok . . . . . 140 " "

Hangszerek részletesítésre is kaphatók. — Mindennemű hangszer javítások szakszerűen és lelkiismeretesen eszközölkötenek. — Régi hangszerek megvételnek és helyettesítésnek. — Az összes hangszerek alkatrészei kaphatók.